U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 34, Ostrava, proti usnesení žalovaného ze dne 19. 11. 2015, č. j. 22 A 115/2015 - 17, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 3. 2016, č. j. 22 A 12/2016 - 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 12. 4. 2016 ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) podání nazvané „*Námitka zmatečnosti usnesení ČR-Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 3. 2016, č. j. 22A 12/2016-31*“. Stěžovatel uvedeným podáním brojí proti usnesení krajského soudu ze dne 17. 3. 2016, č. j. 22 A 12/2016 - 31, kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jeho žaloba proti usnesení krajského soudu ze dne 19. 11. 2015, č. j. 22 A 115/2015 - 17, a namítá jeho nezákonnost a zmatečnost. Domáhá se zrušení shora označeného usnesení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Krajský soud posoudil uvedené podání jako kasační stížnost a postoupil jej dne 14. 4. 2016 Nejvyššímu správnímu soudu.

[2] Nejvyšší správní soud posoudil shora uvedené podání podle obsahu a dospěl k závěru, že se jedná o kasační stížnost proti usnesení krajského soudu ze dne 17. 3. 2016, č. j. 22 A 12/2016 - 31.

[3] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[4] Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[5] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., dle kterého lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40

odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[6] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadené usnesení krajského soudu, které rovněž obsahovalo poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, bylo stěžovateli doručeno v pondělí 21. 3. 2016 vhozením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, neboť nebyl adresát zastižen. Doručení usnesení tohoto dne stěžovatel v kasační stížnosti potvrdil.

[7] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na pondělí 4. 4. 2016. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[8] Kasační stížnost byla doručena krajskému soudu prostřednictvím elektronické pošty až dne 12. 4. 2016. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu